

Pääasian asianosaiset

Revision-valituksen tekijä: Hussein Mohamad Hussein

Vastapuoli: Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Johtaako asetuksen N:o 1560/2003⁽¹⁾ (täytäntöönpanoasetus) 5 artiklan 2 kohdan (uudelleen käsittelypyyntöön) vastaamista koskevan määräajan laiminlyönti hakemuksen käsittelyvastuun siirtymiseen pyynnön esittäneelle jäsenvaltiolle, kun pyynnön saanut jäsenvaltio on vastannut asetuksen 604/2013⁽²⁾ (Dublin III -asetus) 21 artiklan 1 kohdan mukaiseen vastaanottopyyntöön määräajan kuluessa kieltävästi ja kun pyynnön esittänyt jäsenvaltio on ensin esittänyt säädetyn ajan kuluessa Dublin III -asetuksen 21 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun vastaanottopyynnön ja pyynnön saanut jäsenvaltio on (myöhemmissä) selvityksissä osoittautunut Dublin III -asetuksen III luvussa esitettyjen perusteiden mukaisesti hakemuksen käsittelystä vastuussa olevaksi jäsenvaltioksi?
- 2) Voiko pyynnön saanut – ja Dublin III -asetuksen III luvussa esitettyjen perusteiden nojalla vastuussa oleva – jäsenvaltio vastata pätevästi Dublin III -asetuksen 21 artiklan 1 kohdan mukaiseen vastaanottopyyntöön myöntävästi vielä sen jälkeen, kun Dublin III -asetuksen 22 artiklan 7 kohdassa määritetty vastausaika on jo päättynyt ja pyynnön saanut jäsenvaltio on jo aiemmin vastannut säädetyn määräajan kuluessa vastaanottopyyntöön kieltävästi?

⁽¹⁾ Niiden perusteiden ja menettelyjen vahvistamisesta, joiden mukaisesti määritetään kolmannen maan kansalaisen johonkin jäsenvaltioon jättämän turvapaikkahakemuksen käsittelystä vastuussa oleva jäsenvaltio, annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 343/2003 soveltamista koskevista säännöistä 2.9.2003 annettu komission asetus (EY) N:o 1560/2003 (EUVL 2003, L 222, s. 3).

⁽²⁾ Kolmannen maan kansalaisen tai kansalaisuudettoman henkilön johonkin jäsenvaltioon jättämän kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämisperusteiden ja -menettelyjen vahvistamisesta 26.6.2013 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 604/2013 (EUVL 2013, L 180, s. 31).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Corte suprema di cassazione (Italia) on esittänyt 24.11.2017 – Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS) v. Azienda Napoletana Mobilità SpA

(Asia C-659/17)

(2018/C 052/30)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Corte suprema di cassazione

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)

Vastapuoli: Azienda Napoletana Mobilità SpA

Ennakkoratkaisukysymys

Onko Euroopan komission 11.5.1999 tekemää päätöstä 2000/128/EY⁽¹⁾ sovellettava myös sellaisiin työnantajiin, jotka harjoittavat julkista paikallisliikennetoimintaa – pääosiltaan järjestelmässä, joka ei perustu kilpailuun tarjotun palvelun yksinoikeudellisen luonteen vuoksi – ja jotka ovat koulutus- ja työsopimusten perusteella saaneet sosiaaliturvamaksu- lenuksia vuonna 1990 säädetyn lain nro 407 voimaantulosta alkaen eli käsiteltävässä asiassa toukokuusta 1997 toukokuuhun 2001 ulottuvana ajanjaksona?

⁽¹⁾ Työllisyyden edistämisen tähtävistä Italian tukitoimenpiteistä 11.5.1999 annettu komission päätös 2000/128/EY (tiedoksiannettu numerolla K(1999) 1364) (EYVL 2000, L 42, s. 1).